

ضرورت نظام منعطف آموزش معماری در راستای پاسخگویی به چالش‌های جهانی و بومی پایداری*

شادی عزیزی**

تاریخ دریافت مقاله: ۸۸/۱۰/۷

تاریخ پذیرش نهایی: ۸۹/۲/۱۰

چکیده

امروزه واژه پایداری در بسیاری از محافل علمی و حتی غیر علمی مطرح گردیده و مدارس معماری برای پاسخگویی به نگرانی‌های روزافزون محیطی به دنبال راه‌حل‌های مناسب می‌گردند. و این در حالیست که نواوگویی بحث پایداری، آموزش معماری پایدار را با مشکلات عدیده‌ای از جمله هویت مبهم، مهارت‌های محدود، کمبود الگوواره‌های مناسب روبرو ساخته است.

مقاله حاضر پس از بررسی بحران‌های زیست‌محیطی، مفهوم و سابقه معماری پایدار، دو مدل آموزش پایداری و در نهایت بررسی چالش‌های آموزش معماری در جهان به بررسی آموزش معماری در ایران پرداخته است. هدف از این مطالعه ارزیابی دانشکده‌های معماری ایران در راستای آموزش معماری پایدار می‌باشد. در نهایت این نتیجه حاصل گردید که برنامه مصوب ایستای آموزش حال حاضر معماری در ایران ظرف مناسبی برای آموزش پایداری نبوده و برنامه‌های منعطف و نظام‌مند با عنایت به هدف‌های دقیق و مفید، برنامه‌ریزی و ارزیابی که سه رکن اصلی یک نظام‌مند مورد نیاز می‌باشد.

واژه‌های کلیدی

پایداری، معماری، نظام منعطف آموزش

* این مقاله برگرفته از رساله دکتری خانم شادی عزیزی به راهنمایی دکتر ایرج اعتصام و مشاوره آقای دکتر امیر سعید محمودی و خانم دکتر فرح حبیب است که زمستان ۱۳۸۶ در دانشکده هنر و معماری واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی ارائه شده است.

** دانش آموخته دکترای معماری دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، ایران

E-mail: shadiiazizi@gmail.com